

Свято молодих

Вітаємо з Днем молоді!

Молодь – та частина нації, яка вершить великі справи й веде державу у майбутнє. Кожна галузь економіки, будь-яке підприємство чи родина тримаються на завзятті, натхненні, оптимізмі, силі, розумі й праці молодих людей.

У світі по-різному визначають, кого саме можна назвати «молодь». Наприклад, за класифікацією ООН це – юнаки й дівчата до 24 років. Людей такого віку у світі зараз налічують близько 1,8 мільярда. А ось в Україні молоддю офіційно вважають громадян віком від 18 до 35 років. Такий вік, за статистикою, зараз мають понад 11 мільйонів, або 22,6%, українців.

На нашому підприємстві також близько п'ятої частини всіх працюючих – це молоді люди. Вони обробляють поля, сіють хліб, перевозять вантажі, доглядають і лікують тварин, піднімають надолі, впроваджують нові технології, виконують управлінську й організаторську роботу... Неможливо перелічити всі ділянки роботи, які ведуть до успіху їхні золоті руки й гарячі серця. І День молоді – чудова нагода порадити за молодих людей, які знайшли своє покликання у сучасній селянській праці, й подякувати їм за добросовісну, відповідальну, творчу, натхненну щоденну працю.

Засновники, дирекція ПП «Агроєкологія» щиро вітають усіх молодих працівників підприємства з цим чудовим святом та бажають творчих пошуків і відкриттів, яскравої радості й безмежного щастя, втілення найсміливіших мрій, вірної дружби, щирого кохання, вільної праці на рідній землі.

Фото Артура КУЖИКА

Важливо

Спочатку – порядок на полях, потім – на ринку

Створення й насичення ринку органічної продукції в Україні вимагає зусиль як від виробників, так і від держави. Ця тема стала однією з основних під час чергового об'їзду полів ПП «Агроєкологія».

2 червня Семен Свиридонович Антоненко запросив у господарство кандидата сільськогосподарських наук, професора Полтавської державної аграрної академії, заступника голови ГС «Полтавське товариство сільського господарства» Миколу Миколайовича Опару, який постійно вивчає досвід органічного землеробства «Агроєкологія», багато робить для його поширення. Кожна така поїздка додає науковцю нових знань, стає темою для написання наукових робіт і статей. Участь в об'їзді полів також взяли головний агроном підприємства Сергій Козін та завідувачий складом Михайло Лега.

...До намічених полів вирушаємо Опішнянською трасою. Звернувши з неї на Зелену дорогу, на схилі бачимо ділянки, розмиті дощами. Землевласники вирішили самостійно вирощувати сільськогосподарські культури на власних паях, але, на жаль, не мають для цього необхідних знань. Семен Свиридонович звернув увагу учасників об'їзду на те, що, маючи ділянки на схилах, власники почали орати землю й вирощувати просапні культури – соняшник, кукурудзу, чого на таких землях категорично робити не можна через загрозу ерозії. І вона не забарилася: дорожочні метри їхніх надліїв буквально «з'їдають» рівчак, втрачається родючий оздоровлений чорнозем, вода розмила й дорогу, яка проходить біля ділянок.

– Це в 70-х роках минулого століття влада

проводила протиерозійну політику, – нагадав Семен Свиридонович. – Схили засівали багаторічними травами, проводили спеціальні агротехнічні заходи. В нашому підприємстві це поле багато років було залужене, тут косили люцерну на сіно, ерозія була зупинена.

Помітно, що рослини на деяких ділянках потерпають від бур'янів, власники вирішують цю проблему з допомогою гербіцидів. Поряд з полем «Під Гребіняками», помітили, що на сусідньому фермерському полі кукурудза оброблена гербіцидами, від чого рослини поживили.

Семен Свиридонович занепокоєний таким сусідством. Незадовго до об'їзду на адресу підприємства надійшло запрошення на семінар під назвою «Формування ринку органічної продукції в Україні».

– Про який порядок на ринку продукції можна говорити, коли в полі немає порядку? – запитує знаменитий хлібороб.

На думку Семена Свиридоновича, формування такого ринку неможливе без наведення ладу там, де вирощується органічна продукція. Вже вкотре він піднімає питання про впорядкування виділення паїв людям, які хочуть господарювати самостійно. Він переконаний, що цього категорично не можна робити посеред масиву органічного поля. Адже це не тільки створює значні незручності як для землевласника, так і для підприємства, але ще й наражає на небезпеку забруднення органічного врожаю пестицидами, що їх так щедро використовують на своїх ділянках власники земельних ділянок. Те саме стосується й площ, які межують із полями фермерів та сусідніх сільгоспдприємств. Органічні господарі не захищені законом від застосування сусідами заборонених у органічному виробництві препаратів.

Семен Свиридонович також констатував,

що нині зустрічається й таке ганебне явище, як фальсифікація органічних продуктів. Наприклад, деякі фермери вносять певну кількість мінеральних добрив та засобів захисту рослин і при цьому стверджують, що їхня продукція – органічна, хоча насправді це не так.

– Треба захистити, розширити органічне землеробство, а тоді вже говорити про органічний ринок, – вважає засновник ПП «Агроєкологія». – Щоб органічні продукти були доступні для населення, а органічний ринок був насичений продукцією, корисною для здоров'я людей.

На полі «Під Гребіняками», яке має площу 147 га, милує око пшениця – густа, темно-зеленого кольору. Основну частину площі займає німецький сорт Акротос. Ця пшениця зарекомендувала себе в Україні як високоврожайний сорт з високими хлібопекарськими якостями. В «Агроєкологія» вона висіяна вперше. На прохання науковців Полтавської державної аграрної академії, тут також посіяно шість дослідних сортів пшениці їхньої селекції.

– Микола Миколайовичу, чому пшениця така зелена? – запитує Семен Свиридонович.

– У землі достатньо азоту, бо попередниками були багаторічні трави, бобові культури, – відповідає професор.

– Застосована система природного відтворення родючості ґрунтів, – доповнює засновник підприємства.

Про агроприйоми, які проводились на цьому полі, розповів Сергій Козін. Він постійно оглядає ці експериментальні ділянки, спостерігає розвиток рослин, контролює наявність хвороб, вивчає опірність пшениці до них, робить висновки.

Наступне поле, де робимо зупинку, – «На Христі». Тут на 140 га посіяна кукурудза, попередником для якої був соняшник. Завдяки грамотній агротехнічній роботі (снігозатримання,

внесення компосту в кількості 20 т/га, обробіток ґрунту, догляд за посівом), отримано гарні сходи кукурудзи без бур'янів.

Далі Семен Свиридонович звернув увагу присутніх на різницю у висоті сходів кукурудзи в різних частинах поля обабіч Харенок Там, де поле з обох боків прикриває лісосмуга, сходи кращі, вищі. Це відбувається завдяки тому, що лісосмуга сприяє снігозатриманню, накопиченню і збереженню вологи, захищає культурні рослини від вітрів і протягів.

Біля Маначинівки відмітили ще одне поле пшениці, розділене на 12 смуг. Тут також закладені дослідні ділянки. Агрономи випробовують сорти пшениці, які найкраще підходять для умов «Агроєкологія».

На багатьох площах, повз які проїжджаємо, бачимо різноманітну техніку, адже зараз на полях – гаряча пора. Прополують кукурудзу і соняшник, скошують зелену масу, дискові борони готують площі під посів озимої пшениці.

Автомобіль зупиняється біля одного з полів, де еспарцет уже зібраний. Микола Миколайович з допомогою спеціального прибору перевіряє наявність вологи в ґрунті. Ці дані необхідні для наукової роботи. Лінійка вільно входить у ґрунт на глибину 10–15 см, вже на глибині 5 см вологи вдосталь.

– Вологи достатньо, азоту теж, і все це – завдяки правильній технології, – констатує науковець.

...Черговий об'їзд завершений. Кожен із його учасників отримав чимало вражень і інформації, необхідної для подальшої роботи. А ще – доторкнувся до мудрості патріарха органічного землеробства. Безумовно, якщо до неї дослухаються й державні діячі, у нашій країні буде і корисна продукція для людей, і розвинений органічний ринок.

Олександра Калашинікова

Сінаж заготували у рекордні терміни

Дуже швидкими темпами цього року відбулася заготівля сінажу. На це вплинули як погодні умови, так і організація робіт.

Завдяки тому, що незадовго до початку сінажування пройшли дощі, багаторічні трави встигли розвинути потужну зелену масу. На окремих полях урожайність зеленої маси еспарцету перевищувала 200 ц/га. Та, водночас, волога погода могла завадити збиранню трав у оптимальні терміни. А вже найбільше поживних речовин бобові трави містять у фазі бутонізації й на самому початку цвітіння. Тому було прийнято рішення задіяти більше техніки, ніж зазвичай. Окрім власного комбайну використовували ще й два орендованих. Це дозволило працювати швидше і закладати зелену масу одночасно у дві ями.

Щоб задіяти більше техніки на трамбуванні зеленої маси, вперше спробували використати на цій операції трактори «Фендт». Виявилось, що потужна техніка добре справляється і з цією роботою.

Для того, щоб отримати сінаж високої якості і забезпечити його краще збереження, цього року застосували спеціальні бактеріальні препарати, які вносили під час скошування трави. Завдяки цим препаратам, у зеленій масі розвиваються саме ті бактерії, які сприяють кращому консервуванню рослин, а небажана мікрофлора пригнічується і не погіршує якість корму.

Розпочали сінажувати 23 травня у Ставоківому. На МТФ №5 заклали зелену масу люцерни. Потім заклали еспарцет у Куйбишевому й Харенках. Саме на МТФ №4 та МТФ №2 випробували організацію одночасного сінажування у дві ями. Це дозволило виконувати роботи з випередженням графіку і не пропустити оптимальні фази розвитку рослин. Потім еспарцетову масу заклали на МТФ №1 у Михайликах, а завершили ці роботи 8 червня у Харенках.

До кампанії із заготівлі сінажу відповідально поставилися головні її учасники – механізатори: у полі – Василь Затона, Леонід Зубін, Олександр Сидоренко, Сергій Аглотков, на трамбуванні – Євген Поворозюк, Володимир Шермет, Василь Нечитайло, Юрій Сиволога, Олександр Зотєєв. Перевозили зелену масу водії Василь Гарячун, Дмитро Москалюк. Анатолій Антоненко зранку доставляв на ферми силос, а після обіду підключався до робіт із сінажуван-

УПШ/М. едучу.о.о.о

ня. Для годівлі худоби зелену масу розвизив Андрій Хоролець.

Борти машин на ямах відкривали Богдан Півень і Юрій Новіцький, які виконують цю роботу вже кілька років. Їхньою вправністю задоволені водії, які вдячні хлопцям за те, що працювали вони акуратно, бережно ставлячись до машин, отже, вдалося уникнути поломок бортів. На МТФ №4 цю роботу виконував Станіслав Гусак – теж працівник із багаторічним досвідом. Зараз його основна робота – нічний охоронець на фермі. Проте, на прохання керівництва, він також підключився до кампанії із заготівлі кормів, і сам чудово впорався із відкриванням бортів під час робіт на двох сінажних ямах.

Щоб планувати використання кормів у по-

дальшому, необхідний їх ретельний облік уже на стадії заготівлі. Це завданням добре виконали начальник відділу праці Неля Загородня і економіст Тетяна Маначинська, працівники бухгалтерії Олена Середич, Ніна Чорнобай, Валентина Чорнобай, Вікторія Морарь, Тетяна Кулик, Ольга Гурін, Надія Байкова, оператор комп'ютерного набору МТФ №4 Світлана Шуніна, які постійно перебували біля сінажних ям і проводили облік привезеної зеленої маси.

Дуже важливий етап сінажування – вкриття сінажних ям. Робити це треба швидко, дотримуючись усіх вимог технології, щоб забезпечити оптимальні умови для консервування сінажної маси та унеможливити її контакт із зовнішнім середовищем. На кожній із ферм до цього долуча-

лися всі працівники, які на той момент не були задіяні на невідкладних роботах із тваринами. Працювали добросовісно, із розумінням важливості цієї роботи.

Отже, заготівлю сінажу цього року ми провели рекордно швидко – трохи більше, як за два тижні. Хочеться подякувати всім, причетним до цієї роботи. Та це – лише перший етап заготівлі кормів. Зараз частина техніки вже включилася у заготівлю сіна. Тож сподіваємося на таку саму звитязну роботу й надалі, адже забезпечення худоби кормами на зиму – одне з першочергових завдань теплового періоду.

Віктор Кужілко, технолог з кормовиробництва

Досвід

Сучасні технології – на ферми

Організація годівлі тварин – один з найголовніших елементів технології виробництва молока. Тому на фермах ПП «Агроекологія» триває робота з впровадження електронної системи управління годівлею, яка допомагає впорядкувати і автоматизувати цей процес.

Серед різноманітних комп'ютерних програм з управління годівлею, що представлені на ринку, була обрана вітчизняна розробка ТОВ «Прогресивні ферми» PROFEED, в якій передбачено чітке групування тварин, точна їх годівля за заданим раціоном, оперативна зміна раціонів та кількості тварин у групах, час годівлі тварин, контроль за відхиленням від раціонів, ряд економічних показників.

Використання цієї програми вже принесло відчутні результати. На МТФ №4, МТФ №5, МТФ №1 електронна система PROFEED вже налагоджена і стала важливою частиною їхньої роботи. Завдяки ощадливому використанню кормів, дотриманню раціонів, електронна система годівлі допомогла утримати і перевищити минулорічні показники надою молока в цих підрозділах відповідно до аналогічного періоду 2017 року в умовах великого дефіциту кормів.

– Наші тварини мають великий генетичний потенціал для збільшен-

ня надоїв. І це можна зробити, впорядкувавши годівлю. Точним має бути роздавання усіх інгредієнтів, які баланують годівлю по протеїну, енергії, вмісту мікроелементів, щоб тварини мали найвищу продуктивність і правильну кондицію. Завдяки системі PROFEED ми відразу бачимо, скільки згодуємо, можемо проконтролювати і скоригувати цей процес, – розповідає зоотехнік-селекціонер Олена Кришталь.

– Ця програма нам дійсно допомагає, – погоджується завідувач МТФ №5 Оксана Олефір. – Встановили її у нас восени, якийсь час пішов на навчання, а з лютого ми нею користуємося вже повноцінно. Механізатори, які годують худобу, вже знають, як працювати із PROFEED. Тепер навантаження різних кормів у роздавач відбувається дуже точно, відповідно до раціону. Раніше такої точності досягти було неможливо, і це відразу позначалося на надоях, кількості з'дів, частина кормів витрачалася марно.

Наша розмова відбувається перед годівлею тварин, тож невдовзі з місця рушають навантажувач і роздавач кормів. Разом із ними вирушаємо до складів із кормами і ми із завідувачкою фермою. Помітно, що цій ділянці роботи у підрозділі приділяють багато уваги. Так, різні види кормів закладовані так, щоб механізатору було зручно до них під'їжджати, а загальний маршрут був коротшим, – це дозволяє економити час і пальне. На навантажувачі працює Олександр Петраченко. Від-

повідальність за точність заповнення роздавача лежить саме на ньому. Механізатор показує смартфон, на якому відображається, які корми треба завантажувати для певної групи тварин і в якій кількості і порядку. Під час роботи датчики, встановлені на навантажувачі, у режимі реального часу відправляють сигнал про те, як змінюється вага кормів у бункері. Механізатор, насипаючи масу із ковша, водночас стежить за зміною показників на смартфоні. Коли засипана потрібна кількість певного корму, завантаження припиняє.

– Спочатку не дуже зручно було одночасно дивитися на смартфон і стежити за тим, як сиплеться корм, – ділиться своїми враженнями Олександр Петраченко. – Та зараз уже звичайся, тому вдається вантажити так, як треба.

Слова механізатора підтверджують цифри на екрані, які зупиняються на потрібних значеннях майже без відхилень. Його колега на кормороздавачі – Василь Марційчук у цей час перемішує корми. Ця функція увімкнена із самого початку навантаження, щоб, коли трактор доїде до корівника, всі компоненти раціону були рівномірно змішані. Це потрібно, аби худоба не вибирала те, що для неї найсмачніше, обходячи менш привабливі, але не менш необхідні й корисні корми, а поїдала все одночасно.

І ось навантаження завершено, і Олександр Петраченко передає смартфон своєму колезі. Василь Марційчук заїжджає у корівник і починає ро-

здавати корм. Корови, почувши звук трактора, збираються біля годівниць і починають їсти відразу ж після проходження навантажувача. У цьому корівнику – чотири секції. Корму у навантажувачі – рівно стільки, скільки потрібно для худоби, яку тут утримують.

– Весь корм, який у бункері, я повинен рівномірно поділити між усіма секціями, – пояснює Василь Марційчук. – На смартфоні я бачу, скільки вже роздав, і скільки залишилося.

Обидва механізатори вже мають достатньо досвіду, щоб упевнено працювати з сучасною технікою, а також розуміють, наскільки їхня точна робота необхідна для всієї ферми, тому працюють чітко і відповідально.

Утім, всі дані про навантаження й роздавання кормів надходять на комп'ютер. Тому перевірити ці дані може завфермою, зоотехніки, економісти. Програма дозволяє вести ретельний облік кормів. Щоб ознайомитися із цією частиною програми, повернувшись із ферми, заходжу до економічного відділу у центральному офісі підприємства. Головний економіст Інга Тараскова демонструє інтерфейс програми та її можливості. За допомогою кількох кліків «мишкою» на монітор можна вивести відомості по годівлі за будь-яку дату. Тут видно, скільки якогось корму мало бути роздано відповідно до раціону і фактичні результати по кожній годівлі. Оператор, який працює із програмою, відразу ж може виявити, чи не був завантажений надли-

шок якогось корму чи, навпаки, його насипали недостатньо. Цю роботу виконує обліковець Яна Шириня. Щодня вона робить звіти по витратах кормів і надає їх керівництву підприємства, головному економісту, завфермою. За допомогою вже іншої програми – «Forland», є також можливість проконтролювати переміщення техніки по фермі. Тому у разі з'ясування причин падіння молока, збоїв у годівлі завжди можна побачити, де в той чи інший момент перебував, наприклад, кормозмішувач, в якій – корми були роздані тваринам. Крім того, безпосередньо на фермах проводиться контроль змішування кормів та їх поїдання.

– Ми маємо отримати оптимальну кількість молока за мінімальних затрат, – говорить Інга Тараскова. – Завдання це – командне. Тому ми працюємо над ним тут, на відстані, а завідувачі фермами, начальники змін, трактористи – на місцях.

Отже, передові технології поступово стають звичними у тваринництві. Та, звісно, щоб вони давали очікуваний результат, необхідна злагоджена робота людей, які з ними працюють. Завдяки цьому підприємство вироблятиме ще більше високоякісного молока, водночас скорочуючи затрати на нього. А від цього залежить і винагорода кожного працівника тваринницької галузі підприємства за його працю, і кількість якісних молочних продуктів на полицях магазинів нашої країни.

Галина Озерська

